

Forsøket med upolitisk liste gjentokes i 1904, men resultatet blev denne gang, at kvinderne kun opnådde suppleantpladse. Hermed blev forsøket med upolitisk liste ved kommunevalget indstillet, og kvinderne har ved de senere valg sluttet sig til sine respektive partier.

I 1907—10 var fr. H. igjen medlem av kommunestyret, men ved valget i 1910 — for 3året 1911—13 — da de borgerlige partier skilte lag, lykkedes det ikke for det frisindede venstre, at faa nogen av sine kvindelige kandidater frem til representantpladserne, tiltrods for kvindernes alm. kom. stemmeret.

Under alt det arbeide, som valgene fører med sig av taler, foredrag og diskussion, gjorde fr. H. glimrende fyldest for sig. »Morgenbladet» skriver bl. a. herom: »Den indtrængende og hjertevarme maate, hvorpaa fr. H. forfegter sine meninger undlater aldrig at gøre indtryk selv paa erklærede motstandere, og i de store øieblikke formår hun som neppe nogen anden av vore kvindelige talere at rive tilhørerne med sig. Hun koncentrerer sig altid om hovedsaken og lar biting være biting. I debatten er hun ualmindelig slagfærdig, og hendes urokkelige ro gjør, at man altid følger hende med en følelse av tryghet».

Anne Holsen er kvinden med det rike varme hjerte, den skarpe intelligens, den klare logiske sans. Hendes retlinjede karakter og strenge retfærdighetssans har skaffet hende beundrere og venner blandt alle partier.

Kristiania.

M. M.

Fra Rigsdagen.

(Forsinket paa Grund af Pladsmangel.)

De kommunale Skatter og Hustruens Særeje.

Det af Folketinget den 4. April vedtagne Forslag til Lov om Ændringer i Reglerne for den kommunale Beskatning indeholder i § 27 følgende Bestemmelse:

»Naar Skat til Kommunen ikke betales til den af Kommunalbestyrelsen efter Forfaldsdagen bestemte Tid, er den kommunale Bestyrelse berettiget til foruden Skattebeløbet at fordre Rente heraf, $\frac{1}{2}$ pCt., maanedlig for hver paabegyndt Maaned, regnet fra den 1ste i den Maaned, i hvilken Opkrævning af Skatten har kunnet paabegyndes.

Er Udpantning forgæves forsøgt for den et Familieoverhoved paahvilende Skat, skal Udpantning kunne ske i de Ejendele, der maatte tilhøre den med Familieoverhovedet samlevende Hustru.»

Regeringen forelagde dette Forslag paa Grund af den — for Kvinderne lidet tilfredsstillende Ordning, at Ægtemanden selv i Tilfælde af Særeje betaler Skatten for Hustruens Indtægter. Sagen har da ogsaa givet Anledning til følgende Udtalelser.

Under 1ste Behandling i Folketinget d. 30. Jan. udtalte Pastor *Keiser-Nielsen*: »Jeg synes, det er fuldkommen ubilligt. Vedkommende Hustru har ikke nogen som helst Ret til at sige til Manden, hvorledes han skal disponere over sine Penge. Manden har Ret til at disponere saaledes over dem, at han ikke kan betale sin Skat. Hustruen lider derved, hun taber sin Valgret, og til trods derfor skal hun lide den Tort, at Rettens Haandhævere maaske tage hendes Ejendele, ikke alene dem, Manden har overdraget hende, men ogsaa dem, hun efter god dansk Lovgivning har Ret til at have som Særeje. Det er en meget uheldig Bødestemmelse, og den vil efter min Mening utvivlsomt finde Misbilligelse rundt omkring i Landet.»

Spørgsmaalet blev atter fremdraget ved 2. Behandling af Loven d. 31. Marts af Indenrigsminister *Jensen-Sønderup*:

»Jeg opdager, at jeg har glemt at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (*Keiser-Niel-*